

ישיבת מועצה מן המניין

מיום שלישי, כ"ד סיוון התשפ"ו, 9/6/2026

הופיע

חברים:

שפלר דובי
בן צבי שלמה
כהן אביטל
מרכוס טליה
פייגין חנני
פליישר ישי יעקב
שפיץ מנחם

סגל:

הורוביץ שרון
סילבצקי עקיבא
שטרית יפה
דניאל נעה
מרקוס יונתן

ראש המועצה
חבר מועצה
חברת מועצה
חברת מועצה
חבר מועצה
חבר מועצה
חבר מועצה

גזבר המועצה
יועמ"ש של המועצה
מנכ"לית המועצה
מבקרת המועצה
רמ"ט

לא הופיע

חברים:

דותן צורי
חדידה אבי
פרי אריאלה
שפיגל דנה

סגל:

רשלבך נילי
אשר-הרוש רחל
שמעון אורית

נציגת מועצת הנוער
מהנדסת המועצה
מנהלת ועדת תכנון ובניה

מוזמן

אלקלעי יהודה

מנהל לשכת התכנון

על סדר היום:

- 3 [1] דבר תורה
- 4 [2] אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 12.5.26
- 6 [3] תב"רים
- 6 [3 א] תב"ר 944, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת
- 7 [3 ב] תב"ר 936, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת
- 12 [4] מרכז מונדלאק - אבי רומנו
- 28 [5] עדכוני ראש מועצה

תחילת דיון

דובי שפיר (ראש המועצה): חברים, ישיבת מועצה. ברוכים הבאים. אנחנו מתחילים עם אביטל, דבר תורה. יאמר לזכותה שהכנה שני דברי תורה. אחד לשלח ואחד לקורח. הערה לפרוטוקול: ישיבת המועצה מתחילה 10 דק' לפני הזמן שנקבע לאחר שהחברים כאן הסכימו לכך וכל מי שלא כאן ממילא לא מגיע.

[1] דבר תורה

אביטל כהן [חברת מועצה]: אחד הפסוקים שתופסים אותנו בפרשה, אחרי שדתן ואבירם מטיחים במשה "כי תשתרר עלינו גם השתרר", ותוקפים לא את המדיניות של משה ולא את החזון שלו, את הסגנון האישי שלו ואת האופי שלו, כשתרגום אונקלוס מדבר על שחצנות מצד אחד והתרברבות ומפרשים אחרים אומרים שהם בכלל האשימו אותו בשררה ובגזל. בניצול שררה לטובת הנאות אישיות. שם, בנקודה הזאת, משה כבר נפגע ברמה האישית. אם עד עכשיו תקפו את המדיניות והחזון ואת חלוקת כיבודים, פה כבר ממש תופסים אותו אישית. "ויחר למשה מאוד", והוא באמת נפגע ברמה האישית "ויאמר אל ה' הוא אל תפן אל מנחתם, לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם" וכשאנחנו מעמיקים בנימוקים של משה, אז הנימוק הראשון מאוד מאוד ברור, "לא חמור אחד מהם נשאתי", לא השתמשתי במשהו של הציבור ולא לקחתי רכוש פרטי חלילה, אפילו שדרך של ניהול הקדשים זה לגזור שכר של מנהל מתוך ההקדש ודרך של מלוכה זה לגזור שכר מתוך כספי הפרט. כאן אנחנו כנבחר ציבור, בין אם בשכר ובין אם, בטח ובטח אם בהתנדבות, שזה אנחנו, תמיד במצב של נתינה משל עצמנו. לפני שבוע וחצי שבועיים המועצה הזאת, בשיתוף עם המון גורמים, הפיקה והקימה פסטיבל תנ"ך, פסטיבל יפהפה. חינוכית עם פעילויות ותוכן והעצמה של ילדים וחגיגה של תנ"ך ברמה מאוד מאוד גבוהה, באמת שאפו לכולם, ובזמן ההתארגנות וההפקה אפשר היה לראות גם איך כל עובד ועובד, כל שליח ציבור, כל משרת ציבור, בין אם הוא נבחר ובין אם הוא במיוחד מגורמי המקצוע, רק ונותנים מעצמם ונותנים את האקסטרה. ממש ברמה של לנסוע עם הרכבים הפרטיים שלהם שוב ושוב והכללים אומרים שאין נסיעה בתפקיד בתוך היישוב. הלוך וחזור, להביא משם, לקחת משם, לענות לטלפונים שעות לא שעות. ללמוד דברים חדשים בקושי רב, כי זה מה שצריך עכשיו ואנחנו זה באמת היה אירוע בסדר גודל חדש מאוד למועצה הזאת, בטח לבעלי התפקידים האלה. שלא לדבר על עובדים כאן, באמת הביאו משל עצמם ממש כדי לתרום להצלחת הפסטיבל. אז זה ודאי ברור לנו, לא לקחתי, "לא

נשאתי חמור". אבל המשפט "לא הרעותי את אחד מהם", זה לא ברור לי, כי תמיד מנהיג, לפי מה שאני רואה ומכירה ולמדנו בשנתיים האלה, תמיד אנחנו צריכים לבחור בין כמה אינטרסים, בין כמה בקשות. בסוף קשה מאוד להגיע ל-Win-win. יש עוגה שאנחנו צריכים לחלק, ויש מדיניות שצריך ללכת בה, ותמיד מישהו נפגע, אף פעם לא כולם מרוצים. אלא שמשא אומר, לא פגעת, אלא לא הרעותי, לא פעלתי בכוונה רעה, פעלתי לשם שמיים. תמיד הכוונות שלי היו לטובה, לא תמיד לטובת האדם הספציפי הזה בהכרח וזה לא אומר שנתתי לו תשובה חיובית תמיד, אבל אף פעם לא הרעתי, לא פעלתי ברוע, וזה אולי המסר שלנו, בטח במחלוקת לשם שמיים, שברוך השם אני מבין הנושאים הקולניים שיש. אז יש כאן בין כולנו מחלוקות, אבל בסוף אנחנו פועלים עם כוונות טובות ולא תמיד מסכימים, אבל תמיד השיקולים פה הם טובים ולמען ערכים שהם אמיתיים, ונכון, לפעמים בעיני עצמי אולי מעדיפים קצת יותר מדי את השמירה על הקופה הציבורית על חשבון ערכים אחרים או מעדיפים ערך של ביטחון על חשבון ערכים אחרים, אבל תמיד השיח הוא ערכי והוא נכון והוא אמיתי ואני מאחלת לכולנו להישאר שם. חזק וברוך.

[2] אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 12.5.26

דובי שפיר [ראש המועצה]: תודה רבה על האקטואליה. קיבלתם לפני כשבועיים, אני חושב, את הפרוטוקול של ישיבת המועצה הקודמת מחודש מאי. למישהו יש הערות? מישהו שלח הערות?

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אני לא הייתי בישיבה.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אני מבקש להצביע.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אני רק רציתי להגיד שאני קורא את הישיבות והיו דברים שאני זוכר שנאמרו ולא מופיעים בפרוטוקול ואז אני רואה שיש שורות שפשוט מסננים אותן. אני יכול לתת דוגמה, שלחתי לך על זה אימייל.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אני אגיד בהקשר הזה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אבל אני מאשר.

דובי שפיר [ראש המועצה]: בהקשר הזה שתי הערות. אחת, בשביל זה אנחנו שולחים לכם, אבל ההערה החשובה, לא בונים עליכם שאתם תקראו את הפרוטוקול, ההערה החשובה יותר שכאשר אנחנו מדברים ביחד.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: לא שומעים.

ישיבת המועצה 09/6/2026

דובי שפיר [ראש המועצה]: כשאני יושב על הפרוטוקול אני גם מסתכל במקומות הבעייתיים ומקשיב ליוטיוב של הישיבה, אתה מקשיב ורואה ביוטיוב, כאשר אנחנו מדברים ביחד, אין מה לעשות, אי אפשר להצליח לפענח.

חנני פייגין [חבר מועצה]: חד משמעית.

דובי שפיר [ראש המועצה]: ואני מודה באשמה והזהרתי על זה בתחילת הקדנציה, כשהערה היא בדיחה שאולי מובנת למשתתפים אבל בפרוטוקול לא תחזיק טוב מים, אז אני מרשה לעצמי את הבדיחה למחוק.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אני נתתי לך את הדוגמה של השורות שמחקו, אני לא חושב שהיה נכון למחוק אותן.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אוקיי, בסדר גמור. תמיד אפשר להחזיר. שמור בהקלטה ואפשר להחזיר. מי בעד? מי בעד אישור פרוטוקול מחודש מאי 26? טליה לא הייתה, אז היא לא מצביעה.

<u>החלטה: מליאת המועצה מאשרת פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 12.5.26</u>
--

חנני פייגין [חבר מועצה]: אני הערתי רק לאוריטל שפרוטוקול של מרץ לא עלה לאתר לעומת פרוטוקול של אפריל שכן עלה.

דובי שפיר [ראש המועצה]: כן והיא הודיעה כבר שזה תוקן.

חנני פייגין [חבר מועצה]: מעולה, והדבר השני שהערתי שעל ה-6 לינואר 2026 ישיבת, היו שתי ישיבות, ישיבת תקציב וישיבת מועצה, עלו בטעות פעמיים הפרוטוקולים של התקציב.

דובי שפיר [ראש המועצה]: גם, היא קיבלה את ההערה, אני לא יודע אם היא תקנה אותה כבר. קיבלה את ההערה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: לא, יודע, אני מדבר, מי ששולחת לנו את הפרוטוקולים לאישור זו אוריטל, אז אני עניתי לה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: כי אני שולחת תמיד ליעל, לא משנה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אני לא מדבר ישירות עם עובדי המועצה, אסור לי.

יפה שטרית (מנכ"לית המועצה): כל התיקונים זה אוריטל

[3] תב"רים

דובי שפיר [ראש המועצה]: תב"רים. שני תב"רים חדשים, תב"ר אחד של פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אפשר לראות אותם?

דובי שפיר [ראש המועצה]: מה ששלחו לנו זה תב"ר של קידום חינוך סביבתי באפרת. זה מה שנשלח. 944, נכון?

[3 א] תב"ר 944, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת

דובי שפיר [ראש המועצה]: דבר קודם על 944.

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: אז זה משרד להגנת הסביבה, פעילות לקידום חינוך, משתמשים בזה גם בתי ספר, לא פרויקט פיזי. 50 אלף שקל.

חנני פייגין [חבר מועצה]: לשם מה זה? עוד פעם, לא שמעתי.

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: פעילות לקידום חינוך סביבתי.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אתם הולכים לחלק את זה בין כל בתי הספר?

חנני פייגין [חבר מועצה]: זהו, באתי לשאול למי זה.

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: יפה, יש בזה, את יודעת מה עושים עם הדבר הזה?

אביטל כהן [חברת מועצה]: יש לזה תוכנית עבודה צמודה, את יודעת?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: רגע, עוד הפעם, סליחה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: 50 אלף שקל חינוך סביבתי.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, זה תוכניות שמתחלקות בין בתי הספר, בסדר?

חנני פייגין [חבר מועצה]: בשווה?

ישיבת המועצה 09/6/2026

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: לא בשווה, זה בהתאם לפרויקטים שעושים שמותאמים, שהמשרד לאיכות הסביבה ואנחנו מאשרים אותם. פעילות סביבתי כמו בבית ספר אריאל לעשות עציצים בפנים, אתם מכירים את זה בכניסה? כל מיני פרויקטים שמתאימים לאיכות הסביבה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אבל איך את מחליטה למי לחלק? למי שהגיש לך בקשה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אנחנו מגישים לכולם קול קורא, מי שרוצה מגיש.

חנני פייגין [חבר מועצה]: הקול קורא פנימי כאילו?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, מתוך בתי הספר ומי שרוצה זוכה. אנחנו מחלקים את הכסף בין כולם, בין מי שמעוניין.

דובי שפיר [ראש המועצה]: וזה 100 אחוז של המשרד, בלי מאצ'ינג. טוב. רגע, צריך לאשר אותו. שאלות? מי בעד אישור התב"ר 944?

טליה מרכוס [חברת מועצה]: רגע, כל התקציב בעצם הוא לא ממנו?

דובי שפיר [ראש המועצה]: לא, הכל ממשרד החינוך.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: הכל משרד החינוך.

חנני פייגין [חבר מועצה]: 100 אחוז ללא מאצ'ינג.

דובי שפיר [ראש המועצה]: מי בעד אישור התב"ר 944? פה אחד, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את תב"ר 944, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת

[33] תב"ר 937, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: התב"ר 937 הוא כבר עלה ואתם אישרתם אותו. אבל משרד הפנים רוצה שנפרט את מקורות ההכנסה, זה פרויקט של משרד החקלאות, שמשרד החקלאות נותן לנו 100 אלף ואנחנו צריכים להשלים אלף 59. למשרד הפנים חשוב שנכתוב את מקור המימון לא פורטו מקורות ההכנסה העצמיים במדויק אז בעצם התב"ר הוא תב"ר של 159 אלף. כש-100 אלף אנחנו מקבלים ממשרד החקלאות, מקרן עודפים אנחנו לוקחים 50 אלף והכנסות ממשתתפי ירידים 9,000. הכסף הזה בעצם זה הכסף שכל הפרויקטים שאנחנו עושים, ירידים של משרד החקלאות לחקלאים.

ישיבת המועצה 09/6/2026

חנני פייגין [חבר מועצה]: מה שקורה מחר נגיד?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, נכון, בדיוק. מחר בול הפרויקט הזה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: מוזמנים מחר ליריד בדגן.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבל זה בעצם אומר שאנחנו מוציאים כסף מתוך קרן עודפים של המועצה.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: נכון, כן.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אז את יכולה להזכיר על מה זה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, אז אמרתי, זה פרויקט כזה שכולל בתוכו ירידים,

דובי שפיר [ראש המועצה]: אוקיי, עוד שאלות? עוד שאלות, טליה?

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: על כמה ירידים מדובר?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אנחנו עשינו כבר אחד ועכשיו יש עוד אחד מחר ואני מקווה שיהיה עוד אחד לפחות.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז זאת אומרת שעוד שני ירידים ההוצאה תהיה 200?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: לא, 159. בממוצע 50 אלף פר יריד.

דובי שפיר [ראש המועצה]: היריד הקודם היה ביום שישי.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: לא, זה פשוט מחיר גבוה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: נשמח אולי לשמוע לקחים מהיריד, אולי טובים, להציג.

דובי שפיר [ראש המועצה]: עכשיו להערכתך, שעתיים הראשונות לא הייתי כי הובלנו טיול.

חנני פייגין [חבר מועצה]: דובי, אבל חבל, בואו, מה שאביטל אמרה, בואו נביא את הנתונים.

ישיבת המועצה 09/6/2026

אביטל כהן [חברת מועצה]: יש עובדת שמרכזת את זה. אנחנו מבקשים שהיא תבוא הנה. הדר עזר ואם אפשר גם טובית. שיבואו.

דובי שפיר [ראש המועצה]: נזמין אותם.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: השתתפו בפסטיבל הראשון, השתתפו כ-2,000 איש. בפסטיבל לפניו, רגע, סליחה, זה יותר, הראשון שהיא עשתה היו מאות ביום שישי שעבר.

דובי שפיר [ראש המועצה]: מאות ודאי. אני באתי אחרי שעתיים ובשעתיים שהייתי שמה, בוודאי, לפחות 300-400 איש, אז אני לא יודע כמה היו קודם.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: וזה גם עם הכנסה או בעיקר הנאה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: יש הכנסה ממשותפים מאוד מאוד קטנה בגלל הדוכנים, מאוד סמלי, אבל אנחנו עושים הרבה שיתופי פעולה ונגיד בפרויקט עצמו צבוע שלושה פסטיבלים, אבל בגלל שיתופי הפעולה אנחנו עושים שישה או שבעה. זה תלוי בכמה שיתופי פעולה אנחנו מצליחים לייצר בכל פסטיבל.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: בתקציב הזה נוכל למשוך את זה לשש?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, זה כמה פסטיבלים ביחד.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: כמה הכנסה בערך? כמה הכנסה יש מזה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כלום, זה 9,000 שקל ממשותפים כתבנו. 9,000 שקל.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: בואי נגיד 10,000 שקל עגול, יהיה 6-7 כאלה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז את אומרת אפשר להגיע ל-60-70 אלף שקל?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: לא, ה-9,000 זה לכלל הדוכנים בפסטיבלים.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: קיצור, אין הכנסה.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אני אתן לכם דוגמה באמת לעלויות שבאמת הן גדולות. אני אתן לכם דוגמה, המופע הראשי בפסטיבל היה של האחים גת, שישבו שם לדעתי לפחות שעתיים ועלה לנו סכום של משהו כמו 4 פלוס מע"מ. ברוך השם.

ישיבת המועצה 09/6/2026

חנני פייגין [חבר מועצה]: כולל ההגברה?

אביטל כהן [חברת מועצה]: הכסף הגדול שאנחנו לא מצליחים לשבור איתו ראש זה אבטחה, משטרה, כבאות.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: נכון, כל הוצאות הרישיונות.

אביטל כהן [חברת מועצה]: פשוט מזעזע.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: נגיד, באירוע האחרון חייבו אותנו חמישה שוטרים בשכר.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אי אפשר להשתמש במשטרה האזרחית שלנו? במתנדבים שלנו?

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: לא, השוטרים מקבלים כסף.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אתה מחויב על איקס שוטרים לשלם שכר.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: חוץ מהעובדים שלנו, אנחנו מחויבים בשוטרים בשכר ובנוסף. שרון, רק תזכור שיש לנו זיכוי במשטרה, שכחתי להגיד לבנות שלכם, הבת שלי בדקה את החשבון.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: ביחד זה נעשה מתוך חזון שמה?

דובי שפיר [ראש המועצה]: פיתוח עסקים, אחד. שתיים, תרבות.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אנחנו מתוך מטרה לחזק את החקלאות באפרת.

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: אנשים גם לא מכירים את המקום.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: הבנתי, הבנתי.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: פשוט הם עוברים על הפרוטוקולים שלנו.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אני רוצה לדעת למה בהתחלה חשבנו שזה יהיה שנה שלמה של 30 שנה לדגן ולקשר את האירועים וה-30 שנה לדגן ירד? בגלל שיש כוונה לעשות 30 לדגן שנה הבאה?

דובי שפיר [ראש המועצה]: נורא פשוט זה אחרי התייעצות ורצון בעיקר של נשות הדגן, הן ביקשו לדחות את האירוע הזה.

ישיבת המועצה 09/6/2026

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: הן לא עמדו בכלום ממה שהם היו צריכות להכין לפסטיבל. שרון כץ, נדיה מטר, איב הרו ומרילין אדלר.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אז מה הם ביקשו? ששנה הבאה נעשה?

דובי שפיר [ראש המועצה]: לא קבענו, אבל הן, יש פה מתעניינות מה קורה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: הרעיון המסדר היה, שכל הפסטיבלים האלה, הלוגו של 30 שנה לדגן יהיה גם בטקס יום העצמאות שמנו 30 שנה לדגן כאירוע מרכזי, זה היה הרעיון שלנו דובי. זה ירד? לא חוגגים? אני לא מבינה.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: הם, בחלק מהסיכום של הפגישה, של הסיכומים איתם, אנחנו היינו כבר ערוכים וקבענו יום. את יודעת שבפסטיבל קבענו יום אחד שאנחנו עושים את זה איתם, אבל הם היו צריכים להכין כמה דברים. אחד הדברים למשל, הם היו צריכים להביא חומר, תמונות, משהו על ההקמה, בסדר? הם לא הצליחו לעבוד על זה ואז הן באו לפה וביקשו לבטל כי הן לא מסוגלות.

אביטל כהן [חברת מועצה]: טוב.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אז ירדנו.

דובי שפיר [ראש המועצה]: חברים, מי בעד אישור תב"ר 937, חקלאות?

חנני פייגין [חבר מועצה]: אני מבקש אבל לרשום משהו. שביקשנו, שאם אפשר.

דובי שפיר [ראש המועצה]: כן, כן, רשמתי, צריך להזמין את הדר.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: נזמין אותם לישיבה הבאה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אבל תיתן גם לטובית, היא עבדה המון על הדבר הזה.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אני אזמין את כולם.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אמרתי, את הדר וטובית.

חנני פייגין [חבר מועצה]: מעולה, כל הכבוד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את תב"ר 936, פעילות לקידום החינוך הסביבתי באפרת

ישיבת המועצה 09/6/2026

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: הנה אבי הגיע.

*** אבי רומנו הצטרף לישיבה**

דובי שפיר [ראש המועצה]: אבי, בכבוד. בדיוק אמרנו, מזמינים את אבי רומנו להציג לנו.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: כתוב, על מרכז מונדלאק.

[4] מרכז מונדלאק - אבי רומנו

אבי רומנו: אוקיי, אז בעצם ההקמה של מרכז מונדלאק הייתה בעצם לפני כשנה בערך. יש לציין שאני לא בתחום שנה, אני קצת יותר משנה. מי שמכיר אותי אז אני התעסקתי בשנותיי האחרונות במרכז הצעירים, לפני כן במטה הנוער, לפני כן קידום נוער. בעצם יש לי סוג של פרספקטיבה של צרכים שנמצאים בקהילה וביישוב ואחד הדברים שעלה מאוד מאוד חזק בשנה האחרונה זה הנושא הזה של מה שנקרא של התמודדויות נפשיות בקרב משפחות באפרת ובכלל בגוש עציון. אני כן רוצה לציין שהדברים שאני אומר הם גם מגובים פחות או יותר גם ברמה של נתונים ארציים.

חנני פייגין [חבר מועצה]: עם קשר למלחמה?

אבי רומנו: בלי עוד קשר למלחמה. בכל אופן, הרצף הזה של לראות את הקהילה או לראות את הצרכים בקהילה, אז הרצף הזה הוא רצף שהוא מאוד משמעותי. למה הוא מאוד משמעותי? מכמה סיבות. **אחד,** שאני יכול להגיד שלפחות בזיכרון הארגוני שלי, שקיים גם בתוך המועצה, זה אומר שאנחנו כן יכולים לראות איזשהן מגמות והמגמות האלה הן מגמות שמאוד מאוד משפיעות, אני אומר, על התפיסה המקצועית שלנו וגם על הצרכים הקהילתיים. אני כן יכול להגיד שהדברים האלה התחילו עוד לפני הקדנציה הנוכחית ברמה של אני אומר אירוע פה, אירוע שם, התעסקות במה שנקרא יותר בכנסים מקצועיים סביב בריאות הנפש, מי שזוכר אז יצא לנו לעשות את הכנסים המקצועיים האלה יחד עם גוש עציון והשאלה הנשאלת מבחינתנו בכלל למה הסיפור של בריאות הנפש? למה כרשות, אנחנו צריכים או לא יודע אם מחויבים, אבל לפחות למה אנחנו כן צריכים לגעת בתחום הזה של בריאות הנפש? אז אחד הדברים שקפץ לי במיקוד שלי, אני ממפה את הנתונים היישוביים אחת לכמה זמן, ובמסגרת מיפוי הנתונים ב-2019, תזכרו זה קורונה, זה השלבים הראשונים של אמצע הקורונה, אני מקבל נתונים מבתי הספר שהם נתונים מדאיגים. מה זה נתונים מדאיגים? למה זה נתונים מדאיגים? כי בעצם הסיפור הזה של נתוני חרדות, דיכאון, התעסקויות במה שנקרא באמירות אובדניות או מחשבות אובדניות, עלה בצורה מאוד מאוד משמעותית, מה שלא ראיתי את זה לפני כן בשנים מסוימות. אני זוכר שקראתי לאברהם פולק, אמרתי לו תקשיב, יש פה את מרכז הצעירים,

ישיבת המועצה 09/6/2026

אנחנו רואים את זה גם בתוך מרכז הצעירים בסיפור של תחלואה כפולה, זה אומר חבר'ה שמשתמשים בסמים ואחר כך אנחנו פוגשים אחר כך את מה שנקרא את ההתמודדות הנפשית, או לחילופין הפוך, התמודדות נפשית שמובילה אחר כך לשימוש בסמים או בחומרים ממכרים ולצערנו הרב אנחנו מכירים בני נוער באפרת שגם נמצאו בתוך הסיפור הזה וזו נקודה אחת.

השנייה, אל תשכחו, אבל מיד אחרי הקורונה, שלוש שנים של קורונה, של בדידות חברתית, של שיעורים דרך זומים, אני יודע מה זה עשה לילדים שלי אבל כל אחד יודע מה זה עשה בחלקה שלו. אין ספק זה השפיע ולדעתי נתן את המכה הרצינית. לא גמרנו להתאושש מהסיפור של הקורונה, וואלה קיבלנו מלחמה של כבר שלוש ומשהו שנים, עם כל הסיפור המתלווה לזה, בסדר? אני גם לא מכניס כבר את הסיפור של הפיגועים שלפני כן, שגם זה איזשהו מודל שמכניס סטרס לחברה שלמה.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: הבת שלי התחילה לבכות אתמול. היה לה בדיוק מתכונת או משהו ופתאום זה בלבב אותה. מבלבול, מבלבול כבר.

חנני פייגין [חבר מועצה]: השם של הסבב מאתמול זה "הסבב ה-16".

אבי רומנו: אוקיי, כמובן שיש סיבות נוספות לסיפור הזה של העלייה בנתונים של בריאות הנפש. אחד הגורמים המשפיעים זה כאן כל הנושא של המדיה החברתית. בואו לא נשכח, אנחנו נמצאים במציאות של מדיה חברתית. הרבה הרבה מה שנקרא סטטוסים, אני חי על הסטטוס, אם אני לא בסטטוס הזה אני לא שווה, חרדות שהן נגרמות כתוצאה מהסיפור הזה, ולצערנו הרב גם מקרים אובדניים בקרב בני נוער ותלמידים ולפני כשלושה שבועות גם התאבד איזה נער בן 12 הוא היה או משהו כזה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: פה באפרת?

אבי רומנו: לא, לא ברוך השם.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: היה אחד באפרת, לא בן 12.

אבי רומנו: שבוע שעבר היה באפרת בן 25. אבל שוב, אבל זה לא המקרה הראשון. אז כמובן שהסיפור זה מדיה חברתית. בית ספר להורים, ב-2021 אני מקיים במרכז הצעירים בית ספר להורים. זה אומר, אנחנו מכניסים לתוך בית הספר להורים על פי שאלון כזה או אחר, מה אתם רוצים כהורים לשמוע בנושא הזה של חינוך ילדים וכולי, מהגיל הרך ועד הגיל המתבגר. בתחום של הגיל המתבגר, מאוד עניין אותי כי זה סיקרן אותי לראות האם אותן תופעות שהיו בעבר הן רלוונטיות גם להיום. תתפלאו לשמוע שהבקשות של ההורים, ותכף אני אראה לכם את זה גם במדגם, כל, רוב, בוא נגיד 87.5 אחוז מההורים ביקשו לשמוע תכנים בנושא של חרדות, דיכאון, אמירות אובדניות ודימוי גוף כמובן, איך אני נראה, הפרעות אכילה, בולימיה, אנורקסיה וכל מה שקשור לזה. אותי זה הפתיע, אני חושב שזה מה שנתן לי את מה שנקרא, את המכה בפטיש ואמרתי

לעצמי, בוא'נה, קורה פה איזשהו משהו אחר, כי אם אני לוקח גם את הנתונים של תחלואה כפולה ומרכז הצעירים ואם אני לוקח גם את הסיפור של בתי הספר, של הניפויים שאני עושה ואני לוקח גם את בית הספר להורים ואני מבין גם שיש לנו איזשהו שינוי ברמה התרבותית וכל הסיפור של הלגליזציה וחומרים ממכרים, אז אחד ועוד אחד ועוד אחד, אנחנו מבינים שאנחנו נמצאים באיזשהו אירוע שחייבים לתת עליו את הדעת. דיברתי על החומרים, אני לא ארחיב על זה. נתוני מקרה אובדנות באפרת, צר לי להגיד וצר לי לבשר, אפרת קצת מובילה ברמה הארצית בנתוני האובדנות, אוקיי? ואני אומר את זה, אני שם את זה על השולחן, כי תכף אנחנו נראה את זה מהנתונים, בואו תראו, סתם דוגמה, זה בית ספר להורים, אתם יכולים לראות 61.5 אחוז, ביקשו לדבר על מצבי דיכאון וחרדות, עוד 15.4, צבע כחול למעלה הפרעות אכילה ועוד אחוז מסוים שבנושא אובדנות. שימו לב לנתון הבא, בשנים 2010-2019 אנחנו נמצאים עם ארבעה מקרי אובדנות באפרת. 2020-2026, כשבשבוע שעבר זה היה מקרה ה-11, אנחנו עם 11 מקרים של מעשי אובדנות. כשאני מדבר על מקרי אובדנות, ואני משווה את זה לתאונות דרכים למלחמה, למה שנקרא לנתונים אחרים, חבר'ה, זה לוקח בענק. זה בענק ואם אני מסתכל גם על הפערים או בהשוואה של הנתונים, אז אם אנחנו מדברים פה על 4-5 שנים מ-2010, 2019, אנחנו מדברים על כמעט עשור, בסדר? עם ארבעה מקרים, ב-2020-2026 אנחנו בערך בחמש וחצי שנים במכפלה בריבוע. כלומר, פרק הזמן קצר יותר והנתונים הם הרבה יותר גבוהים.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: כן, אבל גם האוכלוסייה גדלה.

אבי רומנו: נכון, אבל לא בהשוואה הזאת.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: צריך לשפר את זה.

אבי רומנו: נכון, אני מסכים, אבל זה לא ביחס הזה.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אני מסכים שכמובן 11 זה מספר אדיר, אדיר, אבל אי אפשר להשוות את זה ל-4 מ-2010-2019 בגלל הנושא של גודל האוכלוסייה.

אבי רומנו: אני מסכים, אני מסכים לגמרי. כשאני משווה את זה ארצית, אז אני מקבל את הנתונים ממשדד הבריאות ומשרד הבריאות אומרים לי "אבי, תקשיב, אפרת נמצאת במקום יחסית גבוה ברמה ארצית", בסדר? מי שלא זוכר, אבל בתקופה של הראל טובי, כשהיה מנכ"ל המועצה, אז התמנתי גם לנושא של התוכנית הלאומית למניעת אובדנות ואז נכנסתי לסיפור הזה וכשנכנסתי לסיפור הזה, והתחלתי ללמוד את הנתונים באמת זה התחיל לקפוץ. נתוני EPR זאת מערכת שבעצם היא מערכת ממוחשבת שנמצאת ברווחה, בסדר? וכל מי שזכאי לסל שיקום, זה אומר שהוא מוכר דרך משרד הבריאות והביטוח הלאומי, ברמה של 40 אחוז, הוא זכאי לקבל כל מיני הטבות כאלה ואחרות בנושא של מלווה שיקומים בנושא של תעסוקה, פנאי, חברה וכל מה שקשור לזה. אז יש לנו ככה, יש לנו 175 מוכרי סל שיקום ילדים ומבוגרים. עוד 61 כאלה שלא מוכרים, כלל סל שיקום, מחמת בוש וכו', אבל הם מוכרים במערכת של הרווחה. עוד כאלה שלא

ישיבת המועצה 09/6/2026

פונים לרווחה, בסדר? וזה כרגע נתון שהוא עדיין בסימן שאלה, כי גם אני בעצמי עדיין עוד ממפה את הנתון הזה, אבל זה נתון שהם לא מגיעים לרווחה, הם לא רוצים שישמעו עליהם, אבל הם כן מגיעים למונדלאק. הם מגיעים אלינו ואחת האמירות, שוב, "זה חסוי?", "אף אחד לא ידע עלינו ברשות?", "אף אחד לא פה, אף אחד לא שם", אז אתה נותן להם את התחושה שהכל בסדר.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבל מי מוודא שבאמת יש שם הפרעה נפשית?

אבי רומנו: אז אתה רואה את האבחנות, אתה גם רואה את האבחנות.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: של מי? של קופות החולים?

אבי רומנו: של קופות החולים, של הפסיכיאטריה, גם של הורים. של הורים עצמם שבאים, לפעמים גם אין לו אבחנה פסיכיאטרית, אבל הורה מגיע, אומר "תשמע, הילד שלי לא מרים את עצמו מהמיטה, הוא נמצא לכאורה בסוג של דיכאון. לא מתפקד, לא לומד", לא ולא ולא. בוא נגיד כזה דבר, אתה לא צריך מומחה גדול, נכון, אנחנו לא מאבחנים, אבל ברגע שאתה שומע איזשהו סוג של הורים שמאוד מאוד מכירים את הילדים שלהם, אז אתה יכול להאמין שיש פה משהו. אז כמובן אתה מתחיל לעבוד איתם. כאילו, אוקיי, אז בוא נראה איך נתחיל לקדם את זה ברמה של, "בואו תראו, יש את האבחונים", מפנים אותם לאבחון. גם מה שנקרא למיצוי של סל שיקום וכל מה שקשור לזה.

יונתן מרקוס [רמ"ט]: מבין שיש גמישות גבוהה יותר ומקבלים גמישות גבוהה.

אבי רומנו: בואי אני אספר לך על קטע של פוסט טראומטי, בסדר? מהמלחמה כאילו.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: לא, רגע, רק שאלה, כאילו מקצועית זה בסדר לתת להם את הטיפול ביחד עם מישור שכן מטפל?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: רגע, לא, יש פה אבחנה דקה. אנחנו לא נותנים טיפול למתמודדים עצמם.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: כן, כן, ברור, למשפחות.

דובי שפלר [ראש המועצה]: כאשר אדם פונה למשרד הבריאות לקופת חולים ומתלונן ומטופל כמתמודד נפש, אנחנו לא מקבלים על זה שום מידע, אגף הרווחה שלנו לא יודע על זה שום דבר.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: לא, אבל אומרים שלפעמים זה אפילו אנשים שלא מוכרים למשרד הבריאות.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: נכון, הם מגיעים אלינו.

ישיבת המועצה 09/6/2026

דובי שפיר [ראש המועצה]: אגף הרווחה שלנו לא יודע על אנשים מכאן שפונים לקופת חולים ולמשרד הבריאות ומתמודדי נפש.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: לא, סתם שאלתי אם מקצועית זה לא בעיה.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אם יש לו בעיה אחרת והוא פנה לרווחה, אז אנחנו כנראה נדע אבל אחרת אנחנו לא יודעים.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אבל יכול להיות מצב שפונים אלינו, אליך, מונדלאק, בסדר? שהוא כן רשום ברווחה, אבל אתה לא בודק.

אבי רומנו: לא, קודם כל יש לנו שאלון Intake, כשמספחות מגיעות אלינו, אז הן עוברות על איזשהו סוג של היכרות של שעה וחצי שעתיים, חפירה. שאתה בעצם ממפה את כל הנתונים, גם המשפחתיים, כי אתה בסוף רוצה לראות מפה שלמה של הסיפור. בין היתר אנחנו שואלים "האם אתם מוכרים בשירות הפסיכולוגי?", "האם אתם מוכרים ברווחה?", "האם אתם מוכרים בקרן אפרת ואתם מקבלים קצבה?"

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: הבנתי, ברגע שיש להם תיק ברווחה, מה המשמעות של זה?

אבי רומנו: אנחנו מנסים להשלים את מה שהם לא מקבלים לצורך שם. למשל, אם יש לי עורך דין במונדלאק והוא יכול, מה שנקרא, לקדם אותם ברמה של הגשה לוועדות סל שיקום, אז וואלה, יש לי את זה, אני יכול לתת את זה. או לצורך העניין אם יש לי עכשיו, סתם דוגמה, אבל היו לנו במהלך השנה 14 קבוצות תמיכה לבני משפחה של מתמודדי נפש. זה המון, זה נתון מטורף, תחשבו שבכל קבוצה כזו יש בין 10 ל-16 אנשים, בסדר? כזה, וכשמגיעים לקבוצות תמיכה, אז הוא יכול לקבל ממני באותו זמן קבוצת תמיכה שבמקרה, לצורך העניין, ברווחה לא התעסקו עם זה באותו זמן ואצלנו זה נמצא בשלב הזה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבל אבי, אותי מטריד שאנחנו לוקחים בעצם אחריות על אנשים שלא מטופלים בשום דבר אחר ואז אתה נכנס פה לפינה, כי אנחנו לוקחים עליהם אחריות.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: רגע, איזה אנשים? אני לא לוקחת. אם מישהו חולה, אני לא מטפלת בו.

אבי רומנו: אנחנו לא מטפלים במתמודדים בכלל.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אני לא מלווה אותו, אני מלווה רק את המשפחה, אבל ליווי המשפחה יש לנו את היכולת המקצועית. זה לא אתה חולה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: הבנתי, הבנתי את המשפחה.

ישיבת המועצה 09/6/2026

אבי רומנו: עזבי טליה, גם את יכולה לראות אישה עכשיו, אני מדבר ברמה של סתם חברה של שכנה שצריכה שידברו איתה, שיקשיבו לה, שתפרוק את מה שיש לה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אז לא נעשה כלום?

טליה מרכוס [חברת מועצה]: לא, שקודם, סתם, אתה לא חייב להסכים איתי, ברעיון שלי, קודם שמישהו גורם קופת חולים, רווחה, שמישהו כן יטפל ואז אנחנו נהיה המעגל השני. אנחנו לא יכולים להיות המעגל הראשון, לדעתי.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: רגע, שנייה, אבל את לא מדייקת. רגע, חשוב לי רגע להסביר את ההבנה של זה, בסדר? נניח במשפחה האבא חולה, בסדר? האבא הוא לא לקוח שלנו.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: כן, זה הבנתי.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אז אני לא נותנת לו טיפול ואין לי מגע איתו. היכולת שלי זה לתת מענה תמיכתי למשפחה, לסביבה שלו. לסביבה שלו, זה הכלים שעומדים כרגע לרשותי, אני יכולה לתת את התמיכה בוודאות, במאה אחוז, לא בתשעים אחוז. למה? כי הוא בא לקבל ממני תמיכה, אני לא מטפלת בו.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: זה רק תמיכה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן.

אבי רומנו: דרך אגב, אני רק רוצה להגיד לך שכל מי שנמצא אצלנו במרכז, זה אנשים שמגיעים מעולמות של טיפול. יש להם כלים, יש להם יכולות, רק אנחנו לא מתעסקים בטיפול, אנחנו נותנים את התמיכה, מה שנקרא, את התמיכה המקצועית בכלים שאנחנו מסוגלים לעבוד איתם וזה נותן לנו הרבה. כלומר, אם יש לי עכשיו קבוצת תרפיה באומנות, אז אותה מעבירת סדנה, היא לא איזושהי סתם אמנית. היא אמנית שמגיעה מתחום מאוד מאוד טיפולי.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: בטח יש איזה מין Overlap, זה אי אפשר, זה לא שחור ולבן. אוקיי, אבל כמו שיפה אמרה וכמו שהם אומרים, זה או שכן או שלא.

אבי רומנו: נכון, לגמרי.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אני רק אסייג את מה שנאמר ואני אוסיף שבמסגרת של החברה למתנ"סים, אנחנו מגייסים עובדת ב-50 אחוז משרה, שכן תיתן מענה חברתי קהילתי, במסגרת המתנ"ס, בשיתוף פעולה הדוק עם מרכז מונדלאק, למתמודדי נפש עצמם. המטרה היא לגבש קבוצה, להעניק לקבוצה זכויות למשל

כמו ואוצ'רים לחוגים, התאמת חוגים למבוגרים, זה קבוצה למבוגרים, לעשות להם איזושהי פעילות בטבע פעם בשבוע. אבל כן תהיה, אנחנו מתחילים לאט לאט בטיפות, לתת מענה למתמודדים עצמם ולא רק למשפחה.

אבי רומנו: אני רק רוצה להגיד ולחזק את מה שאביטל אמרה, שאחד הדברים שקפצו עכשיו זה בדיוק זה. כשנכנסתי לתפקיד בעצם ניסיתי למפות את הקיים ואת הלא קיים, כי הסיפור של בריאות הנפש הוא משהו מאוד מאוד רחב והוא נופל בין המון המון גורמים בתוך הקהילה ומחוץ לקהילה. כלומר, זה לא במקום אחד. המטופלים עצמם, לצורך העניין המתמודדים, קופות חולים בלבד. בסדר? משפחות אף אחד לא רואה אותן, למעט אולי קצת רווחה או פה ושם, חוסן כזה, אבל לא כאילו שהם מקבלים איזושהי ממש תמיכה. יש לנו את העמותות המקצועיות של כל הנושא הזה של סל שיקום, אף אחד לא מכיר אותם. הן נמצאות פה באזור או לא נמצאות באזור ואף אחד לא יודע שהן קיימות בכלל או כן קיימות. בקיצור, יש כל כך הרבה גורמים שנמצאים, אני אומר, בתחום בריאות הנפש, כשאני נכנסתי לזה, זה היה לי, זה היה כאב ראש להבין בכלל למפות את זה, להכין איזושהי מפה שאתה מבין מי נמצא ומי לא נמצא. לכן באחד המיפויים, שמתי לב למשל שנושא של פעילות חברתית לא קיימת, סתם לדוגמה, ואז באמת יחד התחלנו לדחוף את הסיפור הזה. רפורמת משרד הבריאות ב-2015, מתמודדי נפש שעברו לקופה, בעצם הותירו איזשהו מצב כזה שהרשות לא מכירה ממש את מה שנעשה בתחום בריאות הנפש. תורים ארוכים לפסיכיאטריה שמקשים על האנשים בצורה מאוד מאוד משמעותית, חוסר ידע ובלבול גדול מהרגע של עוד טרום האבחנה, אחרי זה האבחנה ואחרי זה כל הסיפור של מיצוי כל הזכויות, הליך בירוקרטי מאוד מלא. אני יכול להגיד לכם שאתמול דיברתי עם מתמודד נפש, הוא בא ליעוץ משפטי, הוא אמר לי "תשמע, אין לי כוח להרים את הטלפון, אתה צריך להבין, אין לי כוח להרים את הטלפון לעורך דין, אין לי כוח. אני צריך כאילו שמישהו יעזור לי להרים את הטלפון". זה עד כדי כך מגיע, כלומר כשאנחנו באמת, בטענה כזו או אחרת, טוב תזיז את עצמך, לא תזיז את עצמך, אולי תעשה משהו לטובת עצמך, גם זה קשה לאותם אנשים לעשות. שאני לא מדבר כבר על הסיפור הזה שצריך לצאת מאפרת ולנסוע לירושלים. לכן התפיסה הייתה, בואו ננסה מה שנקרא למרכז את הסיפור של בריאות הנפש, כאן אצלנו עם כל הנושא של המענים והשירותים. פיזור מענים, הזכרתי את זה, בני משפחה אינם נלקחים בחשבון. כל השירותים שלנו נמצאים לצערנו מחוץ לאפרת והאתגר הגדול זה לתכלל את האירוע הזה, להבין מה קיים, מה לא קיים ומה שלא קיים להשלים. אם יש לי שירות ברווחה שהוא נותן אותו, סבבה לגמרי, אני לא צריך לשכפל. אם יש לי בחוסן או יש לי את זה במקום אחר או בצורה כזו או אחרת, אני לא נוגע בזה, אני רק משלים את הדברים.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבל כתוב פה ולמתמודדים.

אבי רומנו: עכשיו תכף אנחנו נסביר איפה זה במתמודדים. אנחנו יש לנו בעצם שני צירי עבודה. ציר אחד זה מה שנקרא משפחות, שזה העיקר שלנו, בסדר? עכשיו, במהלך שאנחנו בנינו את התוכניות וכו', אז המשפחות באו אלינו וגם המתמודדים עצמם, כי הם היו שותפים לכל התהליך הזה. יש לנו פורות שנקרא

גילוי נפש, זה פורום של מתמודדים, מתמודדות ובני משפחה שלהם, ואז התחלנו לגלגל את הסיפור ובעצם הקמנו את המרכז והתחלנו להעלות למודעות את הנושא וכולי, ואז התרכזנו רק בבני משפחה ואז מה המתמודדים אמרו? המתמודדים אמרו "בואנה, זה לא פייר. עזרנו לכם, הובלנו את הסיפור, העלינו למודעות, פתחתם פה מרכז מקסים ואותנו השארתם בצד מחוץ לסיפור הזה". אמרתי להם נכון, אבל אנחנו לא יכולים לטפל בכם, "אל תטפלו בנו, אל תטפלו בנו. תנו לנו פנאי וחברה. תנו לנו קבוצת שייכות" וזה מה שאנחנו עושים. כלומר, יש מעגל גברים. שעומד יחד עם הרב יהושע רובין ברביעי חמישי, יש את ברוריה רבינוביץ' שגם נפגשתי איתם על בית מדרש לנשים, יש עוד קבוצת נשים שנקראת "מאמש" שנמצאת אצלנו והן בעצם באות, משוחחות ביחד, אוכלות משהו, הולכות הביתה וזה עושה להן את כל הסיפור. זהו. פורום גילוי נפש זה פורום חשוב מאוד. למה הוא חשוב? כי זה פורום של תושבים. הם באו אלינו, הם באו לרשות, בסדר? ואמרו "חבר'ה, אנחנו צריכים את העזרה שלכם. אל תשאירו אותנו בחוץ, אל תשאירו אותנו בצד ואנחנו זקוקים, אחד, לתמיכה של משפחות שמתמודדים. תמיכה למתמודדים, העלאת מודעות בקהילה, שיקום למתמודדים ויצירת מענים בקהילה והנגשת מידע לציבור בתחום בריאות הנפש". אלה כל הדברים האלה קורים מתוך כנסים מקצועיים שאנחנו עושים. אנחנו לא ממציאים את זה, אני ובטח לא עוד אנשים מבינים גדולים בתחום בריאות הנפש. אמרנו להם בואו תלמדו אותנו, הרי אתם עוברים את המסכת הזאת, אתם מתמודדים עם הילדים או עם הבעלים או עם בנות הזוג, תגידו לנו אתם מה אתם צריכים, למה אתם זקוקים. אז לכן, בריאות הנפש הוא באמת הסיפור של כולנו. מה שאתם רואים כאן זה משוב. זה משוב של ההורים מתוך הכנסים, שבעצם הם באים ומבקשים ואומרים לך, "תשמע, אנחנו רוצים בעצם מיצוי זכויות ואנחנו רוצים עכשיו מרכז שיהיה, שיחבר אותנו בתור משפחה אחת גדולה, איזשהו סדנאות תמיכה, אנחנו רוצים את זה, רוצים את זה, רוצים טיפול כזה או אחר לילדים שלנו, רוצים העלאת מודעות". עזרה במיצוי זכויות, גורם מטפל לאורך זמן, מרכז או מסגרת טיפולית מותאמת, מתנדבת בקהילה לשיח חברתי, שירותי תעסוקה, שירותי מגורים, פנאי. קבוצות תמיכה להורי המתמודדים, קבוצות תמיכה לאחים של המתמודדים, פיתוח שירותים של המתמודדים, מועדון חברתי למתמודדים, מפעל מוגן, ימי עיון והסברה בנושא, הפוגה להורים וכו'. בעצם זה יצר לנו איזשהו סוג של תוכנית עבודה.

דובי שפיר [ראש המועצה]: צריך לומר ששיתוף ציבור היה כנס גדול מאוד, של איזור 200 איש.

אבי רומנו: שני כנסים.

אביטל כהן [חברת מועצה]: בשיתוף עם גוש עציון. היה מקסים.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אנחנו עדיין בהקמה, אנחנו אפילו לא סגרנו שנתיים. אני אגיד שגם, כמו שאבי אומר, אנחנו בסוף מפתחים כל מיני צרכים ואחת הבעיות שעד רגע זה אין לנו זה מענה למתמודדים ממש, אבל בסיוע כספי שאנחנו מצליחים לגייס, אנחנו מקווים שגם הענף הזה יתפתח. אבל כרגע זה קיים.

ישיבת המועצה 09/6/2026

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: ושאלה מאוד כללית, האם זה באמת תפקידה של רשות להתעסק עם דברים כאלה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: זה לא תפקיד של רשות. היום במבנה הרשותי זה לא קיים, אנחנו היינו הרשות הראשונה שנכנסנו לזה. יותר ויותר רשויות מתחילות להבין שהסיפור הזה הוא של כולנו, כמו שאנחנו אומרים, ויותר ויותר אנשים מתחילים להיכנס, באים לפה ללמוד מה המודל שלנו. הציגו אותנו גם באשכול יו"ש, מציגים את המודל שלנו בכנסת, מציגים אותנו בג'וינט ואנחנו כתוצאה מזה מתחילים לקבל הכרה.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: את רוצה להגיד לי שערים שיש להם לכאורה מצב יותר קשה בריאותית, אין להם מענה?

דובי שפיר [ראש המועצה]: שיהיה בהצלחה לקופות החולים.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: מה זה "אנוש"?

דובי שפיר [ראש המועצה]: פשוט זה עמותה שמתעסקת.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: היא לא מקבלת סבסוד מדינה?

אבי רומנו: היא מקבלת, היא ניגשת למכרזים של משרד הבריאות ואז היא מקבלת.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבל לא דרך הרשות.

אבי רומנו: לא. דרך אגב, ניסינו פעם לעשות עם "הילה", שזו בת של אנוש, כאילו שהם יהיו שותפים אצלנו פה, אבל אז הם לא זכו במכרז וכולי וכולי אבל בעזרת השם, אני מקווה שאנחנו נגיע לזה. מתחילת השנה של שנת העבודה שלנו, יש לנו בעצם 65 אינטקים זה אומר, ושוב, האנשים שמגיעים אלינו, הם מגיעים אלינו בשני אופנים. אופן אחד, זה דרך טלפון למרכז או לאחד מאיתנו, "אני זקוקה לעזרה, אני זקוקה לעזרה" וכולי, קובעים איתם Intake, הם מגיעים ל- Intake ואז אנחנו עושים איזשהו סוג של שאלון שממפה את כל הצרכים ואת כל הנתונים המשפחתיים, זה אחד.

חנני פייגין [חבר מועצה]: לא הבנתי, סליחה שאני מפריע לך. Intake הכוונה בן אדם או משפחה?

אבי רומנו: בנאדם. יכול להגיע זוג.

חנני פייגין [חבר מועצה]: יכול להיות אבל מאותה משפחה?

ישיבת המועצה 09/6/2026

אבי רומנו: כן, כן, יכול להגיע זוג הורים לצורך העניין.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אתה סופר אותם כשניים?

אבי רומנו: לא, אחד, אחד. כלומר ב-65 תכפיל את זה כי זה ילדים.

חנני פייגין [חבר מועצה]: כן, זו הייתה השאלה.

אבי רומנו: עכשיו, הסיפור הוא כזה, שמגיעים אלינו גם דרך מה שנקרא טלפון פרטני כזה או אחר והרוב הגדול שמגיע אלינו זה דווקא דרך הפעילות החברתית, כי כשאתה מנרמל את הפעילות החברתית, נכון שזה צבוע בתכנים שקשורים לעולמות שלהם, אבל כשאתה מנרמל את זה בצורה של פעילות חברתית, ואתה אומר "קבוצת תמיכה או הפנינג כזה או משפחות" או לצורך העניין, החברה יצאו מעזה, בסדר? יצאו מעזה. עכשיו, אתה לא יכול להגיד עכשיו על כל אחד ואף אחד, לא כל חייל וחייל יכול להגיד "שמע אני פוסט טראומטי, אני פוסט טראומטי", אתה לא עושה את זה ככה. אז אתה יוצא נכון לאיזשהו חמישי-שישי זוגי כזה, באיזשהו בית מלון יחד עם חיבור עם גוש עציון ועם כל העמותות וכולי, והפיקדונות שלהם וכל מה שהם מקבלים מצה"ל, ואתה מוציא אותם לשלושה ימים ועושה להם מה שנקרא סבבים ומעגלים איתם ואחר כך פתאום אתה מקבל גל. גל של אנשים שמגיע אחר כך לפעילות השוטפת שלנו במרכז.

חנני פייגין [חבר מועצה]: אתה אומר אפשר לנצל את זה גם לחשיפה.

אבי רומנו: בדיוק, בדיוק, זה חשיפה. עכשיו, אתה עושה הרצאה בתחום לצורך העניין, שבוע שעבר הייתה לנו הרצאה בתחום אובדנות, בסדר? בחורה מתמודדת, בחורה מבית שמש שבצעם סבלה מדיכאון וחרדות וניסתה לשים קץ לחייה חמש פעמים. עברה תהליכים, בת 23, עברה תהליכים של 5 מכות חשמל בראש, זה אומר מחיקת זיכרון, זה אומר, בקיצור, מציאות לא פשוטה בכלל, והיא באה וסיפרה את סיפור החיים שלה. עכשיו, כשהיא סיפרה את סיפור החיים שלה, ישבו בקהל אנשים שלא בהכרח קשורים למונדלאק. במקרה אנחנו קצת מכירים את הקהילה שלנו. ואמרתי לעצמי, מה, מעניין, כאלו, למה הזוג הזה הגיע. שבוע אחר כך, הבעל בעצמו מגיע, דופק בדלת, בלי טלפון, בלי כלום, דופק בדלת, אומר לי "אבי, אני צריך עזרה" ואז שאלתי אותו, "זה קשור להרצאה של שבוע שעבר?" הוא אומר לי "כן". הוא אומר לי "לפני שבועיים עמדתי באותו מצב אבל על גג של בניין וכמעט שמתי קץ לחיי". אבא עם ילדים קטנים, אדם מאוד מאוד מוערך, מאוד מאוד מוערך. עובד בעבודה מאוד מוערכת, אבל המצב הנפשי, כשאתה רואה אותו ברחוב אין לך סיכוי לחשוב שהוא איזשהו סוג של בחור שמתמודד.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אבל הוא נמצא בטיפול או לא נמצא בטיפול?

אבי רומנו: הוא נמצא בטיפול, הוא נמצא בטיפול, אבל זה כנראה לא מספיק לו, הוא זקוק לקבוצת שווים.

ישיבת המועצה 09/6/2026

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: את התמיכה הסביבתית.

אבי רומנו: בדיוק.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אבל הוא כן נמצא בטיפול.

אבי רומנו: כן, כן.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: בטח.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: לא, לא בטח, בגלל שלפעמים זה לא בטח.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: אני אומרת, אם הוא הגיע אלינו כבר, אז אנחנו דואגים לבדוק. בגלל זה אמרתי בטח.

אבי רומנו: אני חושב שה"בטח" של יפה הוא כזה שאם הוא לא היה, אז הדבר הראשון שהיינו עושים "אחי, אתה לא נשאר ככה, אתה הולך לטיפול".

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז אמרת היה לך מהתחלת השנה Intake, המספר זה 60-65. זה כמו תחנת רכבת, יש כאלה שנכנסים ויש כאלה שיוצאים?

אבי רומנו: אנחנו עוד לא הגענו לשם שיוצאים, אבל יש לזה עליות וירידות, כלומר אתה נותן איזשהו פיק מסוים של תמיכה. לצורך העניין סתם דוגמה, התחלנו בחמישה מפגשי תמיכה כאלה, כל החבר'ה שעברו את החמישה מפגשים אומרים "תשמע אבי, דגדגתם אותנו והלכתם הביתה, כאילו, נחמד, זה לא מספיק", עברנו ל-12. ב-12 אז זה היה יחסית סבבה, אבל זה עדיין גם לא מספיק. אז אתה אומר אוקיי, אז אני צריך לראות לפי סוג של מקרה, אז יש כאלה שמספיק להם שמונה מפגשים.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: זה למשפחות אתה אומר?

אבי רומנו: זה למשפחות.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז השאלה הבאה, ה-65 האלה החדשים, נקרא לזה, מתווספים לכמה שכבר יש לך במאגר?

אבי רומנו: כן. כן, כלומר אני מדבר על מאות.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: בגלל זה אני שואל, אז מה המספר?

ישיבת המועצה 09/6/2026

אבי רומנו: אני מעריך שאנחנו קרובים ל-400-300 אנשים, לפחות. אני עוד לא מכניס את הבני משפחה, אני לא מכניס את הילדים עוד, אני לא מכניס.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: 400, 300.

אבי רומנו: כן.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז עכשיו, כמה תיקים יש לנו במחלקת רווחה בתוך כל היישוב הזה? הייתי אומר, אם אתה ב-400, אז אני שולף פה, בסדר? אני לא אומר שאני צודק, הייתי אומר שמספר התיקים שיש ברווחה היום, אני שולף, 500 תיקים.

אבי רומנו: לא, אבל יש לנו גם גוש עציון וגם אפרת. אנחנו ביחד.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: אז המספר הזה זה גם משקף את גוש עציון, הבנתי. אז יש לך עוד לאן לגדול לצערנו.

אבי רומנו: מבחינת הפוטנציאל זה ברור.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: אני לא יודע אם המילה "פוטנציאליים" מדויקת פה.

אבי רומנו: בוא נגיד, מי שאמור לקבל ועדיין לא קיבל, אז אני אומר, הוא מספר יחסית גדול.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: פוטנציאל שיכירו שזה היה.

אבי רומנו: אז אני מתקדם. קבוצות תמיכה, אמרתי, 14 קבוצות תמיכה וקבוצות תמיכה בסגנונות שונים. יש לנו פסיכודרמה, יש לנו בישול זוגי, בישול לאימהות וכולי. יש לנו לגרושות שהיו נשואות למתמודדי נפש, שזו סאגה בפני עצמה. בקיצור, כל מיני מה שנקרא סגנונות של קבוצות תמיכה. יש לנו מיצוי זכויות, כל ההליך הבירוקרטי, מה, איך עושים ומה עושים. כמובן של סיוע משפטי, יש לנו 55 כבר מקרים שהיו ביעוץ משפטי, שעשרה מתוכם כבר זכו לסל שיקום. חבר'ה, אני לא יודע אם אתם מבינים מה זה אומר, אבל משפחה שאחד מבני המשפחה הוא מתמודד ומקבל שיקום, זה שינוי תפנית בכל הסיפור הזה. סל שיקום זה אומר שאתה מוכר 40 אחוז למשרד הבריאות, בסדר? ביטוח לאומי, ואתה זכאי לקבל: אחד, מלווה שיקומים שפוקד אותך פעם בשבוע בבית וכולי, בא אליך, מבקר אותך, רואה אותך. דואג לך לתעסוקה, דואג לך לפנאי, אמור לדאוג לך לכל הדברים האלה, קצבה חודשית, כי אתה לא עובד, אתה לא מסוגל להזין את עצמך.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כל אחד בהתאם למעמד שלו.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: יש לי שאלה תקציבית. גוש עציון גם שמים תקציב לדבר הזה?

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן.

אבי רומנו: גוש עציון, יש לנו ככה, תכף אנחנו נסביר את זה.

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: קול קורא משותף.

אבי רומנו: בדיוק. יש לנו, במונדלאק בעצם יש שני תחומי גיל. יש לנו את הגיל הצעיר שזה אומר 12 עד 21 ושם אנחנו ממש שותפים, יש לנו כאילו תקציב של 3 מיליון שקל יחד עם גוש עציון, יש לנו את כוח האדם שרלוונטי, היום בבוקר הייתה פה גם ישיבה בנושא הזה, וזה צד אחד. ואנחנו מתעסקים ב-21 עד 120, בעזרת השם, אז זה גם נמצא שם. הרצאות וכנסים מקצועיים, העלאת מודעות בקהילה, זה אחד הדברים הנושאים, אחד הדברים זה לנרמל את הסיפור. זה להגיד כמו שיש סרטן, השם ישמור ושלא יבוא על אף אחד. מה שנקרא ברמה הפיזיולוגית, יש גם סרטן בנפש ואחד הדברים האלה זה בדיוק ההתמודדות הנפשית, זה דיכאון, זה חרדה, זה סכיזופרניה וכל ההתמודדויות הנוספות. פורום פעילים, יש לנו לא מעט פעילים שנמצאים בסיפור הזה, רוצים לבוא, אני כל שבוע מקבל דפיקה, "אבי, מה אני יכול לעזור?" אל תשכחו, אנחנו ברימון, יש שם אנשים יקרים, אנשי מקצוע דרך אגב, שבאים מעולמות שונים אבל אנשים שהם באמת איכותיים וכל פעם אנחנו מקבלים עוד דפיקה בדלת, "אנחנו רוצים לסייע בזה, רוצים לסייע בזה", ולכן יש לנו לא מעט אנשים שבאמת לוקחים חלק מהפעילות שלנו במרכז וזה מבורך. אני רואה את זה Win-win, כאילו מבחינתי זאת השכונה שיש עוד לאנשים מה לתת כמובן ברמה הקהילתית. כמובן על הפרק יש לנו את הסיפור של החיילים הפוסט טראומטיים, אנחנו במגמה של להקים קהילה כזאת. כדי להקים קהילה אתה קודם כל צריך, מה שנקרא, לצאת אל האנשים האלה. הייתה לי שיחה עם אחד החיילים שעכשיו הוא עדיין משרת בצבא, עדיין משרת במילואים, אשתו משרתת במילואים, ואז דיברנו על הסיפור של מונדלאק ואז הוא אומר לי "תקשיב, נראה לי שגם אני בסיפור הזה". אמרתי לו, "מה זאת אומרת גם אתה?" אז הוא אומר לי "תשמע, אני לא עושה את זה ואני לא עושה את זה ואני לא עושה את זה ואני לא עושה את זה". זה סוג של דחינות שאתה דוחה כל מיני דברים שאתה לא רוצה לגעת בהם. אז אמרתי לו "תשמע, אני לא מאבחן, אבל לפי מה שאתה מספר לי ואני גם מה שנקרא כמתמודד פוסט טראומה אני יכול להגיד לך שזה חלק מהסיפור. אז אני מציע לך ללכת למישהו שיראה אותך, קב"ן, עניינים. מישהו מהצבא, אבל תתחיל את התהליך".

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: זו בדיוק הנקודה שבאמת אני שואל את עצמי, ואני לא רוצה להצטייר כקר, אני פשוט שואל באמת, שאלה מקצועית, אם האופציה הזאת נפתחת, האם יש פשוט אנשים שפעם היו יכולים להתמודד עם קשיים, כי החיים הם קשים, או שפתאום מספרים להם, נגיד ילד שקשה לו להתרכז, עכשיו עושים ממנו חרדה. אולי הוא לא צריך טיפול, אולי הוא פשוט ילד עם אנרגיות וצריך ללכת לבית ספר.

ישיבת המועצה 09/6/2026

אבי רומנו: בוא אני אספר לך סיפורים, כי סיפורים יש לי מלא. מה לעשות, זה המקום, אנחנו רק מקבלים סיפורים. הגיעה אליי אשת מקצוע לערב שעשינו לשק"ל. שק"ל זאת עמותה שנותנת בעצם לזכייני סל שיקום, נותנת להם פנאי וחברה. בסדר? עכשיו, מי מגיע לכנס? הזמנו את נציגי שק"ל, מנכ"ל שק"ל, העו"סיות שלהם וכולי, דיברו מה יש להם, יש להם מכללה לכל, יש להם תרבות לכל, מספרים, מספרים, היו 65 אנשים. אחת מהן הייתה אשת מקצוע שבאה לשמוע בתור אשת מקצוע מה היא יכולה להגיד לאלה שהיא מלווה אותם, אוקיי? אחרי שהיא שמעה את זה, אחרי שהיא שמעה את זה, והיא שמעה שיש אפשרות אולי גם, מה שנקרא, לקבל טיפול דרך מוזיקה ותרפיה דרך מוזיקה וכולי, ובמקרה היא כותבת שירים והיא מלחינה וכולי, ואז היא שמעה את מה שנקרא את ההתמודדויות הנפשיות של האנשים שם, ופתאום היא אמרה "רגע, רגע, גם לי יש דברים שאני חווה אותם בדיוק אותו דבר". עכשיו תראו את הקטע, זה הזיה, בסדר? היא אשת מקצוע בתחום של סל שיקום ואז היא הולכת לפסיכיאטר והפסיכיאטר באמת מזהה שאותה אחת עברה תקיפה מינית בגיל שבע וכשהיא עברה תקיפה בגיל שבע, היא לא ידעה לקרוא לזה בשם. היא כמו, מה שנקרא, הכחישה, הסתירה. יותר מזה, מי שפגע בה הוא היה קרוב משפחה, והאמא שלה, במה שנקרא בחרדת קודש, אמרה לה "את לא מספרת לאף אחד, זה נשאר רק אצלך". מאותו רגע, ברגע שזה נשאר רק אצלה, היא סוחבת את זה כבר 50 שנה.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: והיא עובדת בתחום?

אבי רומנו: והיא עובדת בתחום. כלומר, יכולים להיות פערים של חוסר מודעות של בן אדם למצב שלו כי הוא הדחיק איזושהי טראומה כזו או אחרת בגיל הנעורים והילדות, וזה מתפרץ לו בגיל מאוד מאוד מאוחר. לצערנו, אני פוגש את זה גם אצל גברים שנפגעו בצורה כזו או אחרת ואחר כך הוא כבר בגיל 35-37 עם ילדים ומשפחה ואישה, crisis פשוט, צער גדול יש על אותה אישה, על אותם ילדים וגם עליו, כי זה אשפוזים הולכים וחוזרים ואין תפקוד שם וזה מטורף.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: אבל לא ענית לי בדיוק על השאלה. עם כל הכבוד.

אבי רומנו: למה לא?

אביטל כהן [חברת מועצה]: האם עיסוק מוגבר מביא לאבחון מוגבר? זו כאילו שאלה קלאסית.

אבי רומנו: סליחה, השלמה, כששאלתי אותה "רגע, את בתור אשת מקצוע, לא הבנתי, למה לא יודעת להגיד את זה על עצמך עד עכשיו כאילו?" אז היא אמרה לי את המשפט ההוא, היא אמרה לי, "אתה יודע למה אבי? כי בתת מודע שלי, ידעתי שאם אני הולכת לקבל את האבחון ולקבל מה שנקרא את הסל שיקום, דרך אגב הצלחנו להשיג לה סל שיקום, אני מקבל את הסל שיקום, יש לי חותמת, שאני מתמודדת נפש ולא רציתי להיות שם".

ישיבת המועצה 09/6/2026

יפה שטרית [מנכ"לית המועצה]: כן, אבל לגבי השאלה שלך, אנחנו לא יודעים לענות על השאלה, זו שאלה באמת מהותית, אבל אני חושבת שזה מחקרים שיתפתחו בהמשך, האם החשיפה היא בקלות יותר אתה מאבחן או לא, לא יודעים. אנחנו יכולים רק לראות מגמות של עלייה במספר המתמודדים.

מנחם שפיץ [חבר מועצה]: או שאפשר להגיד, בטח שמה שאתה שואל קורה, בטח שקורה, אבל אני מאמין שהמספר של שעולה על העגלה הזו במירכאות, הוא יחסית קטן לעומת הצורך האמיתי.

יונתן מרקוס (רמ"ט): צריך להגיד, גם שאלה של איך האנשים האלה מגיעים לשם. זה לא איזה משהו שמערכת החינוך שאנחנו שולחים ילדים אוטומטית למרכז ואז הכל זה, זה גם לא שאנחנו שמים על כל דלת בבית "אתה חושב שאתה חולה נפש, בוא למונדאלק". כאילו זה, זאת אומרת מי שצריך את זה, מוצא את זה ויודע, אבל זה גם לא איזשהו פרסום אקטיבי.

אבי רומנו: אני רוצה אבל להשלים איזשהו סיפור קצר. לפני שהייתי במונדאלק, הייתי במרכז צעירים ואחד המשרדים שלי היה בדרך לבית של אורה ינאי, אז תמיד הייתי, נפגשתי איתה בדרך. אז יום אחד היא שואלת אותי "אבי, לאן אתה הולך?" אמרתי לה "יש לי פגישה פה בחוסן". היא שואלת אותי, "מה זה חוסן?" עכשיו, היא ניצולת שואה, מי שמכיר את הסיפור שלה. היא שואלת אותי, "מה זה חוסן?" אז אמרתי לה, מה זה חוסן, נתתי לה קצת רקע. היא אומרת, "לא מבינה למה צריך את זה בכלל". אז אמרתי לה "מה זאת אומרת למה צריך? את יודעת, אורה, יש פיגועים, יש פה, יש שם, יש זה, אנשים נכנסים לחדות, כל מיני מצבים כאלה ואחרים". אז היא אומרת לי "לא מבינה למה, לא מבינה למה צריך את החוסן הזה. עברנו את כל הגיהנום ולא היינו צריכים את זה". עכשיו שוב, זה דור, זה דור שלא דיבר את זה בכלל, אתה מבין? זה עניין של שפה של דור. קצת תמונות מהפעילויות שאנחנו עושים, פעילות קהילתית להעלאת מודעות. אז מי שמכיר ומזהה, יש פה דמויות שאתם יכולים לזהות כי הם לא מתביישים בזה. אוקיי, הפוגה נפשית ללוחמי חרבות ברזל ונשות המילואים, זו הייתה ההפוגה הראשונה שהם יצאו מעזה. קצת על כוח אדם, אז יש אותי, יש את שונטל ב-75 אחוז משרה שהיא מזכירה ומקדמת בריאות, דוקטור עליזה ביר 70 אחוז משרה שהיא הפסיכולוגית שלנו והיא צריכה, היא ממש מדהימה והיא צריכה להגיע בקרוב, היא הייתה בחופשת לידה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אבל סידרת בהסכם הפסיכולוגים החדש?

שרון הורוביץ [גזבר המועצה]: יש לה רישיון ישראלי כבר?

אבי רומנו: עוד לא, עדיין לא.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: פסיכולוגית בהתמחות?

אבי רומנו: לא, יש לה תואר שלישי.

ישיבת המועצה 09/6/2026

אביטל כהן (חברת מועצה): פסיכולוגית מחו"ל. אוקיי.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: ומי האחרון?

אבי רומנו: האחרון זה עוד איזה רכז שאני צריך לגייס עכשיו ועדיין לא הצלחנו לממש. אוקיי, קצת גיוס תרומות ומשאבים, אחד כמובן בשיתוף פעולה עם קרן אפרת, כולל חב"ד עולמי.

אביטל כהן [חברת מועצה]: וואו, 182 אלף שקל תרומה.

אבי רומנו: כן, ברוך השם כאילו הכספים האלה הולכים הלכו לטובת ההקמה, לטובת היורט, ועוד דברים נוספים חשובים שבעזרת השם אנחנו נעשה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אבי, אמרת לי בזמנו, אמרת לי בזמנו שיש סדר גודל של 20,000 שקל בשנת 2025 לנצל לטובת אירוע תרבות שקשור ל-25'.

אבי רומנו: זה כבר היה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: כן, זה נוצל? דיברנו באזור אוקטובר נובמבר, לא ידענו אם תנצל, אבל אי זה לא בהכנסות, אז רק אני אומרת, אתה לא כתבת פה הכנסות משרדי ממשלה.

אבי רומנו: לא, משרדי ממשלה זה לא מופיע, זה רק תרומות. כל זה תרומות חיצוניות של אנשים טובים, יהודים יקרים.

ישי יעקב פליישר [חבר מועצה]: כולל חב"ד? הם בסיפור?

אבי רומנו: כולל חב"ד עמוק בסיפור. אפשר להגיד שהם משרד ממשלתי הפך להיות.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אבי, המשתתפים משלמים בשביל להיות במרכז מונדלאק?

אבי רומנו: בטח, בוודאי. אין אצלנו בחינם.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: והעלות סמלית?

אבי רומנו: סמלית. מה זה סמלית, מסובסד.

יונתן מרקוס (רמ"ט): אין מישוהו שלא מגיע בגלל בעיית כסף.

ישיבת המועצה 09/6/2026

אבי רומנו: זהו, זה השקף האחרון, כי אמרו לי להכין חמש, סליחה, עברתי את זה קצת. זהו, לפני שנה התחלנו. מה שאתם רואים פה זה מה שהיה גן קסום לשעבר, ברוך השם המקום נראה אחרת. תודה על ההקשבה. תודה רבה.

יונתן מרקוס (רמ"ט): מי שלא היה במקום, אני ממליץ לו להגיע.

דובי שפיר [ראש המועצה]: טוב, תודה רבה.

אבי רומנו: אם יש לכם עוד תורמים שרוצים לתרום לדברים חיוביים וטובים, אני אשמח שתעבירו אותם אליי.

דובי שפיר [ראש המועצה]: מי שעוד לא היה במקום הזה מוזמן סתם כך להיכנס באמצע היום ולהציץ, לראות את היורט, לראות את המקום ולראות באמת מקום שנבנה מתרומות ועם הרבה השראה לטובת, באמת, שמקום יהיה מכובד ולא מקום מסכן. תודה לאבי ותודה ליפה שפחות או יותר מהיום הראשון שלה במועצה החליטה יחד עם אבי ללכת על הפרויקט הזה, היא קיבלה את הברכה שלי ורצה עם הסיפור הזה ואני מאוד מאוד מקווה שאנחנו באמת מצילים נפשות כפשוטו.

[4] עדכוני ראש מועצה

דובי שפיר [ראש המועצה]: עדכוני ראש מועצה. אחד, אנחנו שמנו לב שאנחנו אמורים להעלות לאתר המועצה פרוטוקולים גם של ישיבות ועדות סטטוטוריות. ועדות סטטוטוריות, ואם כבר סטטוטוריות אז כדאי כבר להעלות את הכל.

חנני פייגין [חבר מועצה]: ממליץ. לא חובה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: אמורים זה מילה גדולה.

חנני פייגין [חבר מועצה]: לא, זו החלטה של שקיפות, לא חובה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: לא, הוא ניסח את זה אחרת.

דובי שפיר [ראש המועצה]: בדקנו את זה, קיבלנו על זה שאלה, בדקנו את זה, ומשפטית, אכן אנחנו אמורים להעלות לאתר המועצה מה שלא קרה אף פעם בעבר, אבל אנחנו הולכים להתחיל להעלות את זה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אני שלחתי הכל.

ישיבת המועצה 09/6/2026

דובי שפלר [ראש המועצה]: הכל בסדר, אבל זה לא בפני הוועדה. אז אנחנו נעשה בדיקה. יפנו אליכם לגבי פרוטוקולים שכבר קיימים במערכת, נעשה בדיקה איתכם, שאפשר את הפרוטוקול As-is, אם יש שם איזו פגיעה בצנעת הפרט ותרצו, להשחיר איזה משפט או משהו.

אביטל כהן [חברת מועצה]: טליה, מי אצלך אחראי? את כותבת את הפרוטוקול? לא סבבה.

דובי שפלר [ראש המועצה]: אז נבדוק את זה ואנחנו נתחיל להעלות את הפרוטוקולים לאתר המועצה.

אביטל כהן [חברת מועצה]: שעובד מועצה שמקצים לך, יהיה אחראי על הפרוטוקול. אצלי יש פעמיים עובדי מועצה שאחראים.

חנני פייגין [חבר מועצה]: שאני אגיד פה מה דעתי? נו.

אביטל כהן [חברת מועצה]: מה? אתה אמור להיות גם היו"ר וגם לכתוב פרוטוקול? למה אתה רואה את דובי פה כותב פרוטוקול?

חנני פייגין [חבר מועצה]: שנייה, תוסיפי על זה גם מזמן את הישיבות ובודק נוכחות.

אביטל כהן [חברת מועצה]: זה היה הסיכום עם יפה מלכתחילה, יפה מקצה לנו עובדי מועצה שגם אחראים לפרוטוקול. מנהלת אגף רווחה כותבת פרוטוקול.

דובי שפלר [ראש המועצה]: אני מזכיר לכולכם שאת הפרוטוקולים ואת זימון הישיבות, מי שאמור לעשות זה מזכירות האגף של הוועדה שלכם.

יפה שטרית (מנכ"לית המועצה): יש ועדות שאין להם אגף.

דובי שפלר [ראש המועצה]: אם יש כזאת ועדה שאין לה אגף, נא להפנות את זה אלינו. מחר בצהריים, מי שמעוניין להצטרף, בארבע וחצי, בבית ספר אורות עציון בנות, אנחנו עושים פרידה סוף סוף, אחרי כמה דחיות בגלל מבצעים למיניהם, עושים פרידה מיוסי קרוטהמר, חברי המועצה, מי שרוצה מוזמן להגיע ולכבד. כמובן דיברנו על זה פה, מחר יש יריד איכרים, כולל מופע בסופו של שוטה הנבואה איפה שמרכז האומנים והאוטובוסים בהמשך לחניה של טיילת שלמה, מוזמנים להגיע החל מחמש ובעזרת השם ב-30 ביוני, מופע פתיחת הקיץ, מופע שיורכב בעצם משלושה מופעים. מופע ראשון של אומנית בת קרני שומרון לילדים, מופע שני של אליעד למשפחה, במופע השלישי של אתניקס. אתניקס למבוגרים, כל זה ב-30 ביוני בעזרת השם. אם ירצה השם, והכל יהיה בסדר, אז בסוף החודש הזה, גם כן, נפתח פעם שנייה את לשכת השירות, למה שנקרא בעלי דרכון אמריקאי, היה ביקוש עצום כמו שסיפרתי לכם בפעם הראשונה, ממש

ישיבת המועצה 09/6/2026

יום לפני פתיחת שאגת הארי. יהיו כרזות במקום לרגל 250 שנה לעצמאות ארצות הברית שחל ארבעה ימים לאחר מכן.

עברה עלינו יממת מלחמה שאתם מכירים. שוב, כבר בעשר ורבע בלילה קיימנו הערכת מצב במועצה, ביום ראשון בלילה. קיבלנו החלטות, ברוך השם, הצוות עדיין משופשף ומקצועי ורווי הלקחים של שאגת הארי, כך שבאמת עשינו את הדברים האלה מאוד מדויק, מאוד מתוקתק, ידענו בדיוק מה אנחנו יכולים ומה לא יכולים ולמחרת בבוקר קיימנו הערכת מצב נוספת וכמו כולם כבר משעה שלוש בצהריים, שלוש בצהריים כבר הבנו שהתקבלה החלטה, חוץ מטרמפ, התקבלה החלטה בפיקוד העורף שפותחים את מערכת הלימודים למחרת כרגיל, רק שוב מחכים לדרג המדיני, שיוציא את ההודעה אי שם, שמונה-תשע בערב, אבל אנחנו נערכנו גם לאפשרות שנפעיל שמרטפיות, אם לא תתקבל ההחלטה בסוף, למחרת, ואת כל מה שאפשר, את כל הדברים הבלתי פורמליים שאישרו פיקוד העורף וגם נערכנו לפתיחה מלאה של הלימודים, ברוך השם שעשינו פתיחה מלאה ושאלו עצום, באמת שאפו עצום, לאגף חינוך שעבד בשני צירים במקביל, גם האפשרות של השמרטפיות וגם האפשרות של פתיחה מלאה, וברוך השם שלא נזקקנו לשמרטפיות.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: אגב, מנהלת חדשה למטה נוער.

דובי שפיר [ראש המועצה]: אתמול בערב נפרדנו מהשמיניסטים שלנו, תודה רבה לקרן לפיתוח אפרת שתרמה תרמילים טובים וקשיחים שיחזיקו מעמד לאורך שנים בעזרת השם, היה אירוע מוצלח, נפרדנו גם והודינו לעטרת אייזנברג שבעצם הייתה ארבע שנים רכזת של אותה שכבה, תופעה נדירה במחוזותינו והודינו למנהלת מטה הנוער היוצאת, שירה גולדפיין, שעברה כידוע לפני חודשיים לנהל את מטה הצעירים ובעזרת השם בתחילת יולי תיכנס לתפקידה מנהלת חדשה.

טליה מרכוס [חברת מועצה]: נעמי לבב אל.

חנני פייגין [חבר מועצה]: מתי היא תיכנס? ביולי?

דובי שפיר [ראש המועצה]: בראשון ליולי ונשלים את הפער הזה. ישיבת המועצה נעולה, תודה רבה לכולם.

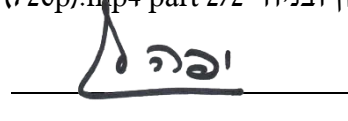
הישיבה ננעלה

בברכה,

efrat muni (720p).mp4 part 2/2 - ישיבת מועצה ותכנון ובניה

דוֹבִי שפֶּלֶר, ראש המועצה

יפֶה שטרִית, מנכ"ל המועצה